

Pro farnosti: Brankovice, Hvězdlice a Chvalkovice u Bučovic

O komunikaci se zemřelými

Tento podzimní čas nás, jak je v našich křesťanských končinách zvykem, opět přivede na naše hřbitovy. Půjdeme tam upravit hrob našich zemřelých, zažehnout svíčku a zavzpomínat na ty, kteří nám byli blízko a se kterými jsme prožili kus našeho života. Budeme k pomníkům našich zemřelých pokládat krásné kytky a věnce. Všechny takové projevy vyjadřují naši lásku, vděčnost či alespoň úctu k našim zesnulým, ale opravdové spojení s nimi nám nemohou zajistit. A jak někdy po takovém spojení toužíme z různých důvodů. Říkáme si, že bychom tomu zesnulému vynahradili všechno to, co jsme během života nestihli, co nám uteklo, například kvůli naší tehdejší vytíženosti. Bohužel to už ale nejde. Skutečné spojení s našimi zemřelými dovede zajistit pouze modlitba, která nás s nimi spojuje skrze toho, který sám zemřel a vlastní mocí přemohl smrt. Prostřednictvím Ježíše s nimi komunikujeme jistě a bezpečně duchovním způsobem.

Jiné způsoby navazování spojení se záhrobím jsou přinejmenším zvláštní a někdy mohou být i nebezpečné ve světle Bible. Mám na mysli zvláště spiritismus (tzv. vyvolávání duchů zemřelých), který zažívá i v našich krajích svou renesanci. Jsme ovlivněni různými filmy, knihami třeba i různými zkušenostmi, které si dovezeme z dovolené nebo z nějakého pobytu pro mládež. Možná se taková úvaha v současném světě zdá velmi pošetilá a hodně „řízlá“ středověkem. Na rozdíl od běžné populace masírované různými mágy a pseudomágy v televizi, Církev nevěří všemu a v takových věcech je velmi opatrná a používá rozum v příslušné teologické reflexi, aby neuvázla v lacině fascinujícím a rádoby tajemném vysvětlení. Taková duchovní a hlavně okultní praxe člověka, který je zvědavý nebo jen touží po nějaké mimořádné duchovní nebo transcendentní zkušenosti, ho může velmi poškodit a to v různých oblastech jeho života. Lidé, kteří uvázli v takové duchovní pasti se cítí poškození jejím používáním a obracejí se na své kněze s prosbou o pomoc. Nejčastěji uvádí tyto problémy: ztráta zájmu o křesťanský duchovní život, nezájem o křesťanské a lidské hodnoty, ztráta empatie a citlivosti k potřebám bližního a také problémy se zdravím v různých oblastech, které se těžko vysvětlují a náhle se objevily. Hodně častým důsledkem je rovněž rozkládání a nakonec i rozpad rodiny. Jiným velmi závažným důsledkem takového jednání je opouštění vztahů z malicherných důvodů, kterých si člověk předtím velmi vážil a poctivě je budoval. Určitě tyto řádky může číst člověk vládnoucí těmito zvláštními schopnostmi zásvětní komunikace, který zná jen benefity takového duchovně-okultního jednání. Ovšem, je jen otázkou času, kdy se to tzv.

převází a kdy si „poskytovatel“ této úžasné a „dobré“ schopnosti začne vybírat to, co je „jeho“.

Člověk ve svém duchovním hledání mnohdy experimentuje s kdekjakou duchovní praxí, která se mu zdá velmi přitažlivá, fascinující, přinášející hlubší a tajemné poznání, dokonce i uzdravení, avšak je velmi nebezpečná a časem se projeví jako škodlivá. Takový uživatel si na počátku skoro vůbec neuvědomuje, že to nikdy není zadarmo. Je to jako v bance, něco za něco. Nějaký „výhodný“ balíček, který „vidíme“ za balíček našich peněz, který postupně a nenápadně bance „odkape“ z našeho účtu.

Zmínil jsem se v tomto úvodníku o této problematické věci, poněvadž potkávám lidi mající onu zkušenost a někteří z nich se na kněze obracejí s prosbou o pomoc, s žádostí o osvobození od okultních sil, kterým bláhově, zvědavě nebo omylem, ale především dobrovolně otevřeli dveře svého nitra a vnímají, že kvůli tomu přestali být pány svého vlastního života. Všichni víme, že prevence pro naše zdraví je důležitá a méně náročná než léčebná terapie, když člověk onemocní. Stejně to platí i v nábožensko-duchovní sféře. Dávejme si dobře pozor na to, s čím přicházíme do kontaktu. Buďme bdělí a pečlivě važme každou duchovní nabídku, která se nás snaží zaujmout a vstoupit nám do našeho srdce. Každá nákaza-nemoc má svou inkubační dobu. Pamatujme dobře, že to platí i pro okultismus a různé orientální duchovně-terapeutické techniky.

Závěrem si dovolím připomenout, co je opravdu kromě vzpomínky na naše zemřelé důležité. Je to vyrovnání „dluhu lásky“. Jestli jsme našim zesnulým něco dlužni, tak je poprosme o odpuštění a vyznejme to ve svátosti smíření a naopak pokud oni něco dluží nám, tak jim to ze srdce odpustíme. Pokud to učiníme, tak brzy poznáme, že se tyto vztahy uzdravují a urovnávají.

o. Miroslav

Rozpis slavení svátosti smíření a pobožností na hřbitovech

Neděle 26. října

Brankovice

14:00 příležitost ke svátosti smíření

Středa 29. října

Chvalkovice

16:30 příležitost ke svátosti smíření

Čtvrtek 30. října

Nemochovice

16:00 příležitost ke svátosti smíření

Neděle 2. listopadu

Nové Hvězdlice

7:30 příležitost ke svátosti smíření

Staré Hvězdlice

15:00 pobožnost na hřbitově

Chvalkovice

16:00 pobožnost na hřbitově

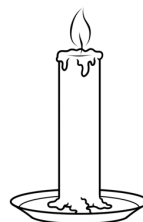
Čtvrtek 6. listopadu

Nemochovice

16:00 pobožnost na hřbitově

Brankovice

18:00 pobožnost na hřbitově

Příprava na biřmování

Jak čas běží, tak nám dorůstá další generace biřmovanců. Někteří zájemci se už hlásí a tak chceme zatím podat stručné informace ohledně této svátosti. Je důležité si uvědomit, že je to svátost křesťanské dospělosti. To předpokládá zralost ve dvojitým smyslu. Za prvé v rovině lidské a za druhé v oblasti duchovního života. Jedním z hlavních znaků dospělosti je převzetí nějaké zodpovědnosti v životě. V křesťanském církevním společenství se to projevuje úplnou oddaností Ježíši Kristu a přijetím nějaké konkrétní služby ve farnosti, pokud je toho třeba. O této křesťanské duchovní výzvě by měla uvažovat starší mládež, ale i dospělí, kteří to v minulosti z různých důvodů nestihli. Biřmování je svátost, tedy viditelné a účinné znamení Boží lásky a milosti, které nás silněji spojuje s Ježíšem, hlouběji uvádí do duchovního života a uschopňuje k horlivější službě v Jeho Církvi. Věřící křesťan by si měl dobře rozmyslet, proč tuto svátost přijme. Příprava bude probíhat jedenkrát měsíčně a bude trvat asi rok. Z důvodu náročné přípravy jubilea farního kostela v Brankovicích a studijním povinností duchovního správce se plánuje začátek přípravy na podzim roku 2015.

300 let postavení a posvěcení farního kostela v Brankovicích

V roce 1710 byl v naší farnosti ustanoven farářem Valentín Antonín Sobota. Při pátrání v archívu jsme objevili jeho vzpomínky na tu dobu: „...kostel jakož taky kostnice i krchov velmi maly, špatny a chaterny bil, teda zdovolení nej milostivej duchovní vrchnosti jsem se opovažel ten kostel z gruntu novy jakož taky kostnicu i krchov stavěti...“ Stavbu nového kostela, který byl zasvěcen sv. Mikuláši, dokončil spolu se svými farníky v roce 1714.

Naše farnost zahájí oslavy tohoto výročí **7.12. 2014 ve 14 hodin** slavnou mší svatou v našem farním kostele. Hlavním celebrantem bude brněnský biskup o. Vojtěch Cikrle.

Od 16 hodin bude možné zhlédnout v kulturním domě výstavu fotografií s názvem „**300. let farního kostela sv. Mikuláše v Brankovicích a střípky ze života farnosti**“, která bude doplněna obrázky dětí z naší základní školy. V průběhu celého odpoledne bude možné v prostorách kulturního domu společně posedět, popovídat si, občerstvit se a vzájemně se setkat. Součástí odpoledního programu bude vystoupení cimbálové muziky základní umělecké školy z Bučovic pod vedením paní učitelky Nataši Hruškové.

Již nyní vás všechny z Brankovic a okolí co nejsrdečněji zveme na zahájení oslav 300. výročí postavení našeho farního kostela.

Svatý Mikuláš

Letos přijde Mikuláš do Brankovic již o týden dříve. Asi se ptáte jak je to možné? Odpoledne na první adventní **neděli 30. listopadu v 16 hodin** budeme na faře promítat animovaný film o svatém Mikuláši. Film vypráví o životě tohoto známého světce, naplněném láskou k bližním a štěrností, kterou si lidé pamatovali a předávali po staletí z generace na generaci. Film je vhodný pro všechny ve věku od 0 do 99 let.

Samozřejmě, že Mikuláš přijde i **5.12. v 17 hodin** do našeho farního kostela na tradiční mikulášskou nadílku, která nám jeho štěrnost každoročně připomíná.

Filiální kostel Všech svatých a sv. Cyrila a Metoděje ve Starých Hvězdlicích

V odborné literatuře bývá tento tribunový kostel zařazován mezi pozdně románské stavby z poloviny 13. století. Od roku 2011 probíhá pozvolná stavební rekonstrukce kostela, která umožňuje rozšířit a doplnit poznatky o jeho stavební historii. Jedním z badatelů je i PhDr. Zdeněk Vácha, ředitel územního pracoviště Národního památkového ústavu v Brně.

Právě nově zjištěné informace budou tématem jeho přednášky s názvem „**Románský kostel ve Starých Hvězdlicích – nová zjištění**“, na kterou vás Římskokatolická farnost Hvězdlice srdečně zve **8. listopadu 2014 od 16 hodin** do **přísáli kulturního domu ve Hvězdlicích**, kde se přednáška uskuteční.

Přijďte všichni nejen z Hvězdlic, ale i z okolí, které zajímá historie a stavební proměny historických objektů napříč stoletími až po současnost.

Bohoslužby slova pro děti

Děti z farností Brankovice, Chvalkovice a Hvězdlice se mohou opět těšit na bohoslužby slova v novém školním roce 2014/15. Celý školní rok je budou provázet významné postavy Starého zákona.

Bohoslužby slova se konají pravidelně, každý druhý pátek v měsíci (10.10.; 14.11.; 12.12.; 9.1.; 13.2.; 13.3.; 10.4.; 8.5. - celodenní pouť; 12.6.). Začíná se vždy **v 17 hodin v kostele sv. Mikuláše v Brankovicích** a po skončení bohoslužby následuje další program pro děvčata a chlapce na faře, předpokládáný konec je v 19 hodin.

Program bohoslužby slova je vhodný pro děti od pěti do patnácti let. Na všechny děti, jejich rodiče či prarodiče se těšíme a srdečně je zveme.